

Naar det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Johansen) sagde, at det var Samfundet, der havde fundet paa det, er det ikke ganske rigtigt. Nej, det var Mejerierne, der fandt paa det. De begyndte at danne en Lurmærkeforening, de indførte dette Mærke for nogle ganske faa Mejerier, disse forøgedes i Antal, og da omtrent alle Mejerier frivilligt var gaaet med, gik man til Lovgivningsmagten og sagde: Vil I nu ikke paa-byde dette, saaledes at alle Mejerier kommer med. Saaledes har den historiske Udvikling været. Da vi saa havde faaet denne Lov indført, kom den Bestemmelse, at Forsøgslaboratoriet skulde udføre sit Arbejde gratis. Selvfølgelig kan dette fortsættes, men jeg finder det rimeligt, at disse 124 000 Kr. betales af Eksporten. Derfor maa jeg fremdeles anbefale saa mange, som nu kan det i dette høje Ting, at stemme for Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Raager.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1023).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Som ærede Medlemmer vil erindre, blev der i 1917 efter megen Kamp og Strid gennemført en Lov om Bekæmpelse af Raager. Den store Interesse, der knyttede sig til Debatten om Raageloven, har ikke været til Stede om denne Lov, efter at den var traadt ud i Livet. I alt Fald har Landbrugsministeriet ikke mærket noget til, at Loven eksisterede, og jeg har heller ikke fra Landet modtaget noget Vidnesbyrd om, at den har haft større Virkninger. Loven blev imidlertid kun vedtaget som en Forsogslov gældende indtil 1. Juli 1921, og det var bestemt i Loven, at der skulde fremsættes Forslag til dens Fornyelse eller Revision i den sidste Rigsdagssamling før denne Udløbstid. Et saadant Forslag er ikke blevet fremsat i rette Tid, hvad jeg meget

beklager, idet jeg maa tage Ansvaret for, at denne Fejl er begaaet af Landbrugsministeriet. Min eneste Undskyldning er, at vi i Landbrugsministeriet ingen Henvendelser har modtaget angaaende Lovens Gennemførelse; det har været Grunden til, at vi har overset, at der paa hvilede Landbrugsministeriet en Forpligtelse til at fremsætte et saadant Forslag. Efter at vi imidlertid senere er blevet gjort opmærksom paa den Fejl, der er sket, har jeg fremsat Loven i uændret Skikkelse i det andet høje Ting, hvor den er blevet vedtaget med Tilslutning fra alle Partier, og jeg tillader mig nu at anbefale ogsaa dette høje Ting at slutte sig til Forslaget, saaledes at Lovens Gyldighed forlænges til 1. Juli 1927.

Jeg tror ikke, Loven hører til de meget betydningsfulde; jeg tror ikke, der sker store Ting, hvad enten man vedtager Forslaget eller lader det være. Men Loven kan dog under visse Forhold, og hvis en Egn's Befolkning vil benytte den, kunne faa Betydning med Hensyn til Udryddelse af Raagekolonier, der kan være overordentlig skadelige. Jeg mener derfor, at den Adgang til Udryddelse af Raager, Loven har givet, og som maaske i enkelte Tilfælde er blevet benyttet, fremdeles bør staa aaben, og at det vil være rigtigt at vedtage denne Forlængelse af Raagelovens Gyldighed.

I. A. Hansen: Det er jo rigtigt, som den højtærede Landbrugsminister udtalte, at der var en livlig Kamp om den forrige Lov om Raagers Bekæmpelse. Raagerne havde den Gang varme Venner, men Fjenderne var endnu kraftigere, og ikke mindst var den daværende Landbrugsminister ivrig for Bekæmpelsen af Raager, idet Lovforslaget, den Gang det blev fremsat, havde Titelen: Lov om Raagerens Udryddelse. Saa vidt kunde man imidlertid ikke gaa, selv om man gerne vilde, thi Raagen er, lige saa vel som Kragen, en forsigtig Fugl, som det er vanskeligt at komme til at skyde paa. Den eneste Vej, ad hvilken man kan komme saavel Raagerne som Kragerne til Livs, er at ødelægge Yngelen. Denne Gang er Forhandlingerne foregaaet lidenskabsløst i det andet høje Ting, og jeg tvivler ikke om, at det samme vil blive Tilfældet her; jeg kan i alt Fald ikke se, at der i Lovforslaget findes Stof, der kan sætte Lidenskaberne i Bevægelse. Som bemærket af den højtærede Landbrugsminister gjaldt den forrige Lov indtil 1. Juli 1921. I omtrent to Aar har man altsaa ingen Lov haft paa dette Omraade. Nu foreligger Loven i samme Skik-